

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

06/26

Vydává Římskokatolická farnost Pardubice

www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Dušičkové ohlédnutí vpřed

Milé sestry a bratři, většinou píšu články do našeho Zpravodaje podle pořadníku, na prosbu či zakázku. Tento text je trochu jiný. Kdybych byl papežem, byl by nadepsán „motu proprio“ (z vlastní iniciativy). Za poslední rok opustili branou smrti naše společenství kolem kostela sv. Václava: Jaroslav Vlk, Růženka Pekárková, Maruška Žáková, Bedřich Rybář, Marie Kleinerová, Boženka Zelenková, Petr Dračínský. Mnohé znáte i od sv. Bartoloměje, omlouvám se, nesnažím se zachytit všechny zemřelé z naší pardubické farnosti. Co člověk, to jiný příběh. Sice se říká, že smrt všechny srovná, ale pokud jde o rozloučení, zdaleka to tak není. Kdybychom žili v ideálním katolickém světě, rodina by ke každému umírajícímu zavolala kněze s pomazáním nemocných, semknula se kolem něj v modlitbách, po odchodu k Pánu by zavolala duchovnímu, zařídila rozloučení se mší svatou v kostele s následným pohřbem, eventuálně „trachtou“. Ano, u některých z nich to takto bylo. Ovšem žijeme v reálném světě 21. století a víme, že tomu tak zdaleka není u všech z různých důvodů: nepraktikující rodina (někdy i neshody), vůle zemřelého, finanční otázka atd. Ke cti příbuzných našich zemřelých však musím říct, že ačkoliv mnozí z nich byli kostelu i víře (v našem pojetí) vzdálení, dalo se s nimi o formě rozloučení jednat nebo třeba přijali pozvání na zádušní mši svatou. Má to však dva podstatné předpoklady: (1) o smrti člena našeho společenství se dozvědět a (2) mít kontakt na rodinu, v lepším případě ji znát osobně.

Pro ilustraci vykreslím běh událostí kolem Marušky Žákové. Asi před pěti, šesti lety onemocněla a nemohla již docházet do kostela. Návštěvy nebyly možné, jen naše občasné telefonáty, které slábly s postupem nemoci. Díky Bohu Jana Slobodová s rodinou udržovala kontakt a jejím prostřednictvím jsme se o smrti Marušky v únoru dozvěděli. Jana rodině předala mé číslo a mohl jsem tak navrhnout několik forem rozloučení. Vybrali si „s knězem v obřadní síni“, později pak zádušní mše svatá.

Podotýkám, že bez přemostění Jany bychom o smrti Marušky možná doposud nevěděli. Znali jste ji? Uklízela, starala se o květiny u sv. Jana i Bartoloměje, později u nás. Profesionální kuchařka, která mnohé zasvěcovala do tajů zázračně chutných pokrmů. Dlouhá léta organizovala pečení buchet pro kurzy CDB. Velmi aktivní žena, nebyla to introvertka sedící v temném koutu kostela. V tomto kontextu mi přišlo líto, že na zádušní večerní mši svatou (oznámenou ve všech ohláškách) přišlo jen pár lidí. Sice rozumím, že „sejde z očí, sejde z mysli“, ale... V té době mi zemřel strýc, evangelík, také poslední dobou nemohl na bohoslužby.

Nicméně tak krásné rozloučení v tamním sboru jsem dlouho nezažil...

Samozřejmě nelze srovnávat, ale výzva, příklad to je.

Při pohřbu Marušky jsem si také uvědomil, že jsem dnes služebně i věkem nejstarším knězem v Pardubicích (samozřejmě s výjimkou pana biskupa Josefa).

Jirka ani Jenda Marušku znát nemohli, v době její aktivní služby zde ještě nepůsobili.

O to více jsem byl vděčný vám, kteří jste ji znali, vyprávěli o ní a pomohli připravit rozloučení v našem společenství. A právě to bych chtěl zdůraznit. My kněží všechny „ovečky“ neznáme a často ani znát nemůžeme. Farnost není kněz. Farnost jsme všichni. Jsme síť vztahů, přátelství, sousedství, společných modliteb i obyčejného lidského zájmu. Nikdo z nás neví, kdy překročí práh věčnosti. Můžeme však udělat mnoho pro to, aby nikdo z našeho společenství neodcházel zapomenutý a aby ani po smrti nezmizela památka na dobro, které mezi námi vykonal.

Jak se stručně, úderně podívat dopředu?

- Zkusme být více v kontaktu jeden s druhým.
- Všímejme si těch, kteří už mezi nás nemohou přijít kvůli stáří či nemoci, navštívme je, dejme vědět knězi nebo odpovědnému laikovi.
- Pokusme se být ve spojení s jeho rodinou.
- Po úmrtí propojme příbuzné, než budou jednat s pohřební službou s odpovědnými duchovními, formu rozloučení nechejme na jejich vzájemné domluvě. Kdo z kněží, jáhnů zesnulého nejvíce znal?
- Promysleme vlastní poslední věci. Nebojme se mluvit s rodinou o svých přáních, sepišme závěť, promysleme podobu vlastního rozloučení.

- *P. Václav, salesián, cvičící měsíčně přípravu na smrt dle odkazu sv. Jana Boska ;-)*

Krátké aktuality

Slavnost Všech svatých a Vzpomínka na zemřelé

Kromě bohoslužeb se budou konat i společné pobožnosti na hřbitovech (rozpis str. 3). Abychom mohli pro duše v očistci získat plnomocné odpustky, využijme i příležitosti ke svátosti smíření a častější účasti na mši svaté. Ke zpovědi můžete využít každodenní příležitost 30 min. přede mší svatou.

Mimořádnou příležitost v pátek 30. října od 16:00 do 18:00 a tradiční zpovědní čas ve čtvrtek 5. listopadu 8:00-16:00 a na první pátek 6. listopadu 16:00-18:00 hod.

Nezapomínejme v těchto dnech na procházku s dětmi na hřbitov, aby si tento zvyk osvojily a jednou na nás v modlitbě též pamatovaly. Pomodleme se i za ty, na které nikdo nemyslí. V neposlední řadě se učme modlit i za svoji vlastní šťastnou hodinu smrti, abychom z tohoto světa odcházeli na věčnost posílněni svátostmi církve a smíření s Bohem i lidmi. Mluvme o těchto věcech včas i se svými blízkými, jak nás moudře povzbuzuje P. Václav Čunek v úvodníku Zpravodaje.

Příprava na biřmování

Pokud bude dostatečný počet zájemců, plánujeme na podzim 2027 udílení svátosti biřmování. Zájemci o přípravu (mladší i starší) se mohou do 28. října 2026 hlásit u P. Jana Uhlíře (tel.: 777 339 233, uhlir.jan@dihk.cz)

Duchovní obnovy

Před adventní dobou můžete využít dvou příležitostí k zastavení se, naslouchání a modlitbě. První vzešla ze společenství seniorů u Salesiánů a uskuteční se v sobotu 7. listopadu (viz str. 6) a druhá tradiční adventní obnova bude rovněž u Salesiánů v sobotu 28. listopadu. Pozvání přijala pardubická evangelická farářka Hana Ducho (více informací na str. 8).

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

Dušíčkové pobožnosti na hřbitovech

1. listopadu 2026	2. listopadu 2026	8. listopadu 2026
9:00 Rosice	16:30 Pardubice – hlavní hřbitov u kříže (poblíž kněžských hrobů)	9:00 Třebosice
10:15 Lány na Důlku		
11:30 Mikulovice		
15:30 Tuněchody		
16:45 Pardubičky		

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ

a)	svátost smíření (v okruhu asi 14 dní)
b)	účast na mši svaté a přijetí svatého přijímání
c)	modlitba na úmysl Svatého otce
d1)	1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den při návštěvě kostela Modlitba Páně a Vyznání víry
d2)	1. 11. - 8. 11. při návštěvě hřbitova jakákoliv modlitba za zemřelé

Farní pouť do Bavorska 29. 4. – 2. 5. 2027

Navazujeme na předešlé jarní poutě do Itálie a na Slovensko, a protože v roce 2027 oslavíme 35. výročí partnerství naší farnosti sv. Bartoloměje s farností sv. Konráda v Augsburgu, připravili jsme pouť po Bavorsku s návštěvou přátel v Augsburgu. Zveme všechny farníky včetně těch, kteří udržovali přátelství s farníky z Augsburgu. Tlumočení bude zajištěno a v programu se najdou i aktivity pro mládež, která je samozřejmě vítána! Duchovní doprovázení zajišťuje P. Jan Uhlíř.

Plánovaný harmonogram:

středa 28. 4. 2027

- ve 23:00 hodin mše svatá v kostele sv. Bartoloměje

čtvrtek 29. 4. 2027

- 0:00 hodin odjezd autobusu z Pardubic

- dopoledne: městečko **Altötting** známé jako poutní místo, především svou Milostnou kaplí s raně gotickou zázračnou soškou Černé madony ze 13. století. Je jednou z nejnavštěvovanějších svatyní v Německu, kam ročně zamíří kolem jednoho milionu poutníků. Prožijeme zde společnou mši svatou.

- odpoledne: **opatství Andechs** – benediktinský klášter, kde najdeme kostel svatého Mikuláše, svaté Alžběty a svaté Marie, který je známý pro své rokokové interiéry, štuky a fresky Johanna Baptisty Zimmermanna. V klášterním pokladu je celá řada cenných památek, včetně kostí z lebky svaté Hedviky. Řeholní řád zde také stále provozuje největší z mála dochovaných autentických klášterních pivovarů v Německu. Zde se na kopci zvaném Svatá hora nachází nejlepší a nejznámější vyhlídka na hory a jezero Ammersee

- podvečer: ubytování v hotelu IBIS budget Augsburg City v Augsburgu

pátek 30. 4. 2027

- **zámek Neuschwanstein** (Schwangan) - prohlídka interiéru pohádkového zámku krále Ludvíka II. (trvá cca 35 minut – vstupné 21,50 €). Pro ty, kteří nechtějí absolvovat výstup k zámku, je pod ním malebné jezero **Alpsee**, ideální na klidnou procházku. Může se vyjít také na slavný most **Marienbrücke** s ikonickým výhledem. Je možno jít pěšky (cca 40 minut) nebo využít kyvadlový autobus (platí se na místě zvlášť, zpáteční jízdenka stojí 5 € dospělý, 3 € dítě do 12 let)

- **poutní kostel ve Wies** (Wieskirche) – návštěva slavného rokokového chrámu (UNESCO), kde bude sloužena mše svatá společně s P. Mairem, který před 35 lety inicioval přátelství našich farností.

sobota 1. 5. 2027

- dopoledne: **mše sv. u obrazu Panny Marie rozvazující uzly**, který je v kostele svatého Petra. **Prohlídka historického centra Augsburgu** včetně katedrály
Navštívení Panny Marie s nejstaršími barevnými vitrážemi na světě a baziliky sv. Ulricha a Afry.

- odpoledne možnost volby programu:

- návštěva **Fuggerei** v Augsburgu – nejstaršího dosud fungujícího sociálního sídliště na světě, založeno 1521 Jakobem Fuggerem, kde obyvatelé dodnes platí symbolické roční nájemné 0,88 € a třikrát denně se modlí za zakladatele (vstupné zvlášť na místě, 5 až 7 €).

- návštěva **kláštera Maria Birnbaum** asi 30 km od Augsburgu – impozantní barokní poutní kostel.

Byl postaven v 17. století na místě, kde byl po poškození švédskými vojáky objeven obraz Panny Marie v hrušce – místo, kde později docházelo k zázračným uzdravením.

- večer: společné **posezení s farníky z farnosti sv. Konráda**

Mládež může přes den zavítat do **ZOO Augsburg** (vstupné zvlášť na místě, děti 7,50 €, dospělí 15 €) nebo **Jumptown Augsburg** – trampolínový park (vstupné zvlášť na místě 14 €/60 min., 20 €/90 min., 24 €/120 min., rodinná vstupenka 49 € až 89 €)

neděle 2. 5. 2027

- **mše svatá** v kostele sv. Konráda

- společné posezení

- cca 14:00 h odjezd z Augsburgu (příjezd do Pardubic cca ve 20:00 h)

CENA: 6.000 Kč (záloha 2.500, - Kč) možno odečíst

- snídaně (3x 300 Kč/den)

- vstupné do zámku (500 Kč)

- mládež a studenti sleva 500 Kč

Vzhledem k atraktivnosti a velké návštěvnosti zámku je nutné zakoupit vstupenky nejpozději na konci listopadu. Z tohoto důvodu je nezbytné se na webových stránkách **přihlásit od 26.10 do 15.11.2026** a zálohu zaplatit do 30.11.2026.

Přihlášky administruje Pavla Pecnová.

• *Markéta Oprchalská, Jan Uhlíř*

Duchovní obnova „Sestra Eliška Pretschnerová ve stopách sv. Františka“

Zveme všechny na duchovní obnovu **v sobotu 7. listopadu v salesiánském centru** v Pardubicích. Duchovní obnovou nás bude provázet sestra Zdislava Nosková, školská sestra sv. Františka z Prahy. Přiblíží nám život a odkaz služebnice Boží sestry Elišky a také sv. Františka. Jako přípravu na setkání si můžete prohlédnout výstavu o služebnici Boží Elišce Pretschnerové v salesiánském centru ve 3. poschodí od neděle 18. října. Můžete si také koupit nebo půjčit její životopis. **Začínáme mši sv. v 9:00** v kostele sv. Václava. Bližší program naleznete na plakátku v kostelích.

• *P. Pavel Caha*

Ekonomické okénko farnosti

V tomto ekonomickém okénku se obracíme na farníky se dvěma praktickými tématy. Hledáme šikovného člověka, který by nám podle potřeby pomáhal s drobnými opravami a údržbou, a zároveň přinášíme přehled, jak lze dary na veřejně prospěšné účely využít ke snížení daňové povinnosti.

Hledáme šikovného údržbáře

Do naší farnosti hledáme spolehlivého a šikovného údržbáře na drobné opravy a běžné údržbářské práce. Spolupráce může být nárazová podle aktuální potřeby nebo formou brigády. Pokud máte zkušenosti, jste manuálně zruční a měli byste o spolupráci zájem, obraťte se prosím na vedení farnosti.

Lze využít dar ke snížení daňové povinnosti?

Dar na veřejně prospěšný účel může pomoci dobré věci a současně za splnění zákonných podmínek snížit základ daně. Podporovat lze například církev, zdravotnictví, sociální služby, hasiče, obce nebo sportovní organizace. Přesný okruh příjemců a účelů stanoví zákon o daních z příjmů.

Kdo může odpočet uplatnit?

Odpočet mohou za splnění zákonných podmínek uplatnit fyzické i právnické osoby. Týká se tedy nejen podnikatelů, ale také zaměstnanců, kteří mají příjmy pouze ze zaměstnání.

Základní pravidla pro fyzické osoby

- Dar musí být poskytnut příjemci a na účel uznaný zákonem.
- Souhrnná hodnota darů za zdaňovací období musí přesáhnout 2 % základu daně nebo činit alespoň 1 000 Kč.
- Od základu daně lze odečíst nejvýše zákonem stanovený podíl. Konkrétní limit se může podle aktuální právní úpravy měnit.

Jak vzniká daňová úspora?

Dar se neodečítá přímo od vypočtené daně, ale od základu daně. Skutečná úspora proto závisí na daňové sazbě dárce.

Příklad: Při daru 10 000 Kč a sazbě daně 15 % může daňová úspora činit 1 500 Kč, pokud jsou splněny všechny zákonné podmínky a dárce může odpočet v plné výši využít.

Jak postupovat prakticky?

- Vyžádejte si od příjemce potvrzení o přijetí daru; případně uzavřete darovací smlouvu.
- Doklad by měl obsahovat údaje o dárce a příjemci, hodnotu daru, jeho účel a datum.
- Při bezhotovostním převodu si uschovejte také výpis z účtu; u hotovostního daru příjmový pokladní doklad.
- Pokud podáváte daňové přiznání, uplatněte odpočet v něm.
- Pokud jste zaměstnanec a žádáte zaměstnavatele o roční zúčtování, předejte potřebné doklady mzdové účtárně ve stanovené lhůtě.
- *Daňová pravidla a limity se mohou měnit. Před uplatněním odpočtu doporučujeme ověřit aktuální znění zákona nebo se poradit s daňovým poradcem či mzdovou účtárnou.*

Díky daňové úspoře můžeme na dobrou věc přispět ještě více.

- Zdeněk Lukavský, člen ERF

Sdílená modlitba – služba Společenství modlitby za farnost

Milí farníci, rádi bychom vám představili novou službu našeho společenství Modlitby za farnost, kterou jsme nazvali Sdílená modlitba.

V Bibli čteme: „*Neste břemena jedni druhých.*“ (Gal 6,2) Věříme, že nás modlitba vzájemně spojuje a přivádí nás všechny k nebeskému Otci. Každý z nás někdy prochází těžkým obdobím, nese nějakou starost, nemoc, strach nebo bolest. A někdy je důležité vědět, že na to nemusíme být sami.

Proto v našich kostelích najdete označené krabičky, do kterých můžete vkládat své modlitební úmysly. Stačí napsat na lísteček, na jaký úmysl byste si přáli modlitbu. Můžete si ho přinést už napsaný, nebo jej vyplnit přímo v kostele.

Vaše úmysly budeme zahrnovat do pravidelných modliteb našeho společenství a budeme je také předkládat Pánu při našich Modlitebních večerech s adorací.

Nejde o žádnou modlitbu na zakázku ani o náhradu osobní modlitby. Chceme se modlit společně s vámi a vytvářet společenství, ve kterém nikdo nemusí zůstat se svými potřebami sám.

Zároveň vás srdečně zveme na nejbližší Modlitební večer s adorací za farnost, který se uskuteční v pondělí 9. listopadu v 19 hodin v kostele sv. Bartoloměje.

- Společenství modlitby za farnost

Máte na srdci nějakou prosbu,
starost nebo trápení?
Potřebujete modlitbu za sebe
či za někoho blízkého?
Rádi se s vámi spojíme v modlitbě.

Napište svůj úmysl
na lísteček a vhodte jej
do označené krabičky
v kostele.

Vaše prosby předložíme Pánu
při Modlitebních večerech
s adorací za farnost.

Vaše úmysly zahrneme
do pravidelné modlitby
našeho společenství.

Adventní duchovní obnova u Salesiánů

– Ženy z Ježíšova rodu

Zveme vás na adventní duchovní obnovu, která se jako každý rok koná u Salesiánů **v sobotu 28. 11. 2026**. Jsme rádi, že pozvání přijala Hana Ducho, farářka Česko-bratrské církve evangelické v Pardubicích. Na obnově se necháme slovem i obrazem inspirovat ženami, které jsou uvedeny v Ježíšově rodokmenu. Začínáme v 9:00 v kostele. Předpokládaný konec je po mši svaté, obědě a po besedě s hostem v cca 14:30.

• Jiří Caha

Taneční u Salesiánů pro mládež i dospělé

Srdečně vás zveme na podzimně-zimní páteční taneční u Salesiánů. Z organizačních důvodů jsme **posunuli termín začátku na pátek 13. 11.** a moc rádi vás uvítáme na parketu. Jedná se o osm pátků.

V čase 17:45–18:45 pro mládež od 11 do 18 let, v čase 18:50–19:50 pro dospělé. Polovina z nich proběhne s tanečním mistrem Matym Janákem (určitě 13. 11., 27. 11. a 11. 12.) a druhá polovina formou tančírny a opakování pod vedením Terky a Vojty Francových. Přihlásit se můžete na webových stránkách v sekci Kroužky. Díky dotaci Města Pardubice jsou lekce za 600 Kč/osoba pro dospělé a 400 Kč/osoba pro mládež. Těšíme se na vás!
(Kontakt: **Tereza Francová: francova.terez@seznam.cz**, +420 775 012 637)
Dané termíny: 13.11.; 27.11.; 11.12.; 8.1.; 15.1. Další tři domluvíme osobně.

Adventní koncert Scholy od sv. Václava

I letos vás srdečně zveme na tradiční adventní koncert Scholy od sv. Václava : druhou neděli adventní, **6. prosince 2026 v 17:00**. Po koncertě bude následovat setkání dobrodinců a přátel celého pardubického Salesiánského centra ve velkém sále. Dobrovolné vstupné bude v jubilejním roce sv. Františka věnováno na obnovu hřiště Salesiánského centra. Využívá ho jak Středisko mládeže, tak Centrum Don Bosco a ZŠ Noe a scházíme se zde i na Farní festival.

Za vaši podporu předem děkujeme.

Ve velkém sále si budete moci prohlédnout výstavu uměleckých děl mladých klientů Centra Don Bosco. Těšíme se na společný začátek adventu!

• *Salesiáni*

Bosco NEWS

V květnu jsme v kostele sv. Václava začali vydávat každý měsíc jednu oboustrannou A4 s místními informacemi. Nejedná se ani vzdáleně o pokus konkurovat Zpravodaji, ale o snahu mít „něco v ruce“, kde najdete aktuality z činnosti jednotlivých salesiánských klubů: Centrum Don Bosco a Středisko mládeže. Dále představení těch, kteří u Salesiánů pracují nebo dobrovolníci, termíny a hlavně vysvětlení ekonomických procesů. Pokud byste se chtěli připojit ke čtení, tak cca poslední týden v měsíci najdete nové číslo na webu: salesianipardubice.cz/kostel/ohlasky-a-informace/.

• *Maruška Benáková*

Pozvání do klášterní scholy

Rádi mezi sebe přivítáme nové členy, kteří mají chuť zazpívat nebo zahrát a podílet se tak na hudebním doprovodu mší v klášterním kostele.

Zkouška před mší je vždy od 9:00 na faře, takže se k nám neváhejte přidat!

Případné dotazy pošlete na: tel. : **770 134 727** Instagram: **@vaclav_rohlik**

• *Václav Rohlík*

Pozvánka do mladší scholy u sv. Bartoloměje

Zveme nové zájemce, kteří by chtěli přispívat svým zpěvem ke kráse a důstojnosti liturgie, do našeho mladšího pěveckého týmu.

Pro více informací kontaktujte Marii Sychrovou, tel.: 605 235 027.

• Marie Sychrová

Napsali jste

Alfa jede na plné obrátky!

Podzim je tu a s ním i další Kurz Alfa v Pardubicích. Letos už počtvrté a poprvé v novém prostředí – u Salesiánů na Zborovském náměstí. Opět se tu scházejí lidé, kteří chtějí poznávat křesťanskou víru, přemýšlet o životě, hledat odpovědi na své otázky nebo si prostě jen popovídat s ostatními.

Máme za sebou první dvě setkání a hned na tom druhém jsme zaznamenali rekordní účast – 51 účastníků! Přijíždějí k nám lidé zblízka i zdaleka, věřící i ti, kteří se s vírou teprve seznamují nebo si kladou otázky, na které není vždy jednoduché odpovědět. A právě v tom je kouzlo Alfy. Nikdo nemusí mít jasno, nikdo se nemusí bát zeptat a žádná otázka není špatná. Ani ta záludná!

Každý večer začínáme společnou večeří, která je sama o sobě malým zážitkem. Naši dobrovolníci se opravdu překonávají a na stolech se objevují dobroty, za které by se nemusela stydět leckterá restaurace. Všem, kteří vaří, pečou, chystají, servírují a následně uklízejí, patří obrovské díky!

Po večeři přichází přednáška na téma, které nás vede k zamyšlení nad vírou a životem. A protože člověk mění a Pán Bůh mění, náš organizační tým si to letos vyzkoušel hned dvakrát. Na obou dosavadních setkáních totiž onemocněl plánovaný přednášející. Naštěstí máme v týmu šikovné lidi, kteří si dokážou poradit i s takovým překvapením, a oba večery nakonec proběhly skvěle.

Po přednášce se rozcházíme do pěti diskusních skupinek, kde je prostor pro otázky, sdílení zkušeností i odlišné názory. A rozhodně tam není ticho! Diskuse jsou živé, občas zazní opravdu zapeklité otázky, ale nechybí ani smích a dobrá nálada.

Je krásné sledovat, jak se postupně poznávají lidé, kteří by se za jiných okolností možná nikdy nepotkali.

Máme před sebou ještě spoustu společných večerů a také listopadový víkend ve Slavoňově. Těšíme se, co všechno nás čeká, jaká nová přátelství vzniknou a kam nás společné hledání zavede.

Myslete, prosím, na Alfu ve svých modlitbách. Na všechny účastníky, aby zde našli to, co právě potřebují, i na celý tým, aby nám nechyběla energie, trpělivost, otevřeně srdce a občas i schopnost improvizace. Připojit se můžete také ke čtvrtetčním adoracím v kostele sv. Bartoloměje. „*Hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.*“ (Mt 7,7)

• *Za tým Kurzu Alfa Iveta Vitáčková*

Pavel Kafka o proměně farnosti

Ve čtvrtek 15. 10. se ve farním sále konala přednáška brněnského generálního vikáře P. Pavla Kafky, který sdílel svou zkušenost z farnosti sv. Benedikta v kanadském Halifaxu. Tato farnost prošla praktickou misijní proměnou, jak ji popisuje James Mallon ve své knize Proměna farnosti. P. Kafka vyprávěl velmi poutavě a vtipně o své třítydenní návštěvě v Kanadě, takže dvě hodiny strávené v zaplněném farním sále uplynuly jako voda.

P. Kafka se snažil s důrazem na jinou mentalitu kanadských věřících a jiný kulturní kontext předat posluchačům hlavní principy proměny farnosti v Halifaxu. Tamní farnost má jasně definované pilíře dobrého fungování. Základem je přijetí, otevřenost a pohostinnost. O nově příchozí věřící či hledající se stará tým lidí, aby se cítili ve farnosti přijati. Velký důraz je rovněž kladen

na evangelizaci, svědectví a na sdílení zkušeností s živým Bohem. Akcentováno je slavení nedělí, kdy například kázání je velmi propracované a doplněné o audiovizuální podněty, farníci se následně setkávají při šálku kávy a tráví společně čas. Klíčové pro fungování farnosti je aktivní zapojení farníků. Je třeba přijmout službu a odpovědnost.

Živá farnost se pozná podle toho, že alespoň 60 % věřících je aktivně zapojeno do dění ve farnosti. V Halifaxu pořádají například veletrh služeb a nedělní závazků. Při veletrhu služeb představují svou činnost skupinky farníků, kteří nějakým způsobem pomáhají ve farnosti.

V rámci neděle závazků mohou lidé napsat 3 oblasti činností, do kterých by se byli ochotni ve farnosti zapojit. Velmi důležitá je také oblast financí. Farnost si sama platí kněze a všechny zaměstnance.

90 % příjmů tvoří dary a sbírky. Pro fungování je nutné, aby farníci darovali pravidelně a nejlépe bezhotovostně. Těžko ve zkratce popsat veškeré principy fungování kanadské farnosti. Pokud se někdo zajímá o toto téma, je možné si pro začátek přečíst knihu Jamese Mallona s názvem Proměna farnosti. Příklad Halifaxu ukazuje, že když je farnost postavená na vztazích, angažovanosti a hlásání evangelia, proměňuje se i její přístup k hospodaření a majetku. **Ze čtvrtěční přednášky P. Pavla Kafky byl pořízen videozáznam, který je k dispozici na stránkách naší farnosti.**

• P. Jan Uhlíř

Boží proměna farnosti – hledání vize

Obnovování a proměnu života potřebuje každý z nás. Ne jinak je to i s farním společenstvím. Před rokem se otec Jan rozhodl k cestě této proměny využít zkušenosti a materiály světově rozšířeného hnutí Divine Renovation (v Čechách známého pod názvem Proměna farnosti - www.promenafarnosti.cz). Proto sestavil tým, který kromě kněží (Jan Uhlíř a Jeroným Pelikovský) tvoří i 5 farníků (Tomáš Kučera, František Moudr, Věra Pavlíčková, Pavla Pecnová a Libor Wawrzacz).

Protože chceme, ba dokonce nezbytně potřebujeme, aby obnova farnosti byla Božím dílem, začali jsme proměnu farnosti MODLITBOU ZA FARNOST, kterou se modlíme nejen společně při bohoslužbách, ale do které bylo různou formou pozváno mnoho společenství i jednotlivých farníků a dalších věřících, kterým na naší farnosti záleží. Dalším krokem, nad kterým se nyní tým zamýšlí, je hledání

VIZE FARNOSTI, což znamená odpovědět na otázku, kudy a jak chce Bůh naši farnost rozvíjet, aby mohlo růst Boží království. Po několika setkáních s koordinátorkou Divine Renovation, Zuzanou Palátovou, která nás seznamovala s principy formulace vize, jsme byli pozváni na rozšířené setkání, které se konalo na faře v Blansku. Společně jsme odjeli už v pátek 16. října, neboť jsme se měli sejít i s dalšími dvěma týmy z farnosti Blansko a Brno – Řečkovice, které jsou do projektu Proměna farnosti též aktivně zapojeny. Setkání začalo naší účastí na mši svaté v Blansku. Poté proběhlo sdílení na faře, abychom načerpali inspiraci a vzájemně se obohatili o dosavadní zkušenosti. Den jsme zakončili přímluvnou modlitbou za sebe navzájem před vystavenou Eucharistií v kostele. Druhý den farní tým pracoval na vizi naší farnosti.

Výsledek naší práce bude v průběhu listopadu představen a připomínkován nejen členy pastorační a ekonomické rady farnosti, ale i dalšími lidmi („i nevěřícími“), abychom zjistili, zda je vize farnosti srozumitelná a smysluplná. Věříme, že definitivní text bude sestaven na začátku nového roku. Pak s touto vizí samozřejmě seznámíme celou farnost a následně budeme společně hledat konkrétní kroky, jak realizovat a naplňovat Boží sen o růstu Božího království u nás v Pardubicích.

• František Moudr

Co jsem prožila s dětmi na hodině náboženství

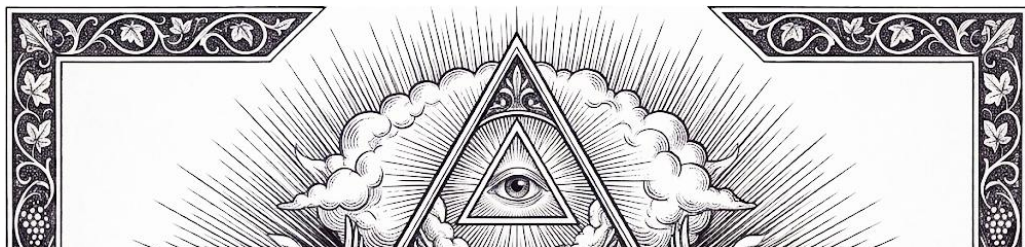
Děti nás svými otázkami často přivedou k tajemství Boha mnohem přirozeněji, než bychom dokázali my sami. A někdy nám připomenou, že o Bohu můžeme přemýšlet i s úsměvem.

Dostala jsem otázku: „Kde se vlastně narodil Pán Bůh? Než jsem stačila odpovědět, dívka si poradila sama: „Asi na Marsu, když Zemi Bůh stvořil až potom.“

Když jsme se s dětmi modlili, chlapec říká: „Pane Bože, dávám ti svůj vztek.“ Později se ptám: „Proč dnes cítíš vztek?“ Odpověděl: „Protože mám narozeniny a svátek až za dva týdny.“

Když jsme si vyprávěli, jaký je Bůh, děti měly krásné odpovědi: je hodný, laskavý, milosrdný, dobrý, chytrý, krásný... Ale v jedné věci měly ty děti naprostou jistotu. Představují si Pána Boha jako velmi, ale velmi starého pána. Vysvětlení dětí bylo naprosto jasné a nezpochybnitelné: „Když Bůh žije tak dlouho, musí být přece hodně starý.“ Byla pro ně nemyslitelná jakákoliv jiná představa. Stejně jako přijmout fakt, že Bůh je tu od počátku, dříve než cokoliv jiného. Že tu vždycky byl, je a bude. Jak si představit někoho, kdo nikdy nezačal existovat a nikdy nepřestane být? Představa věčnosti je pro děti velmi abstraktní pojem.

Děti přirozeně vycházejí ze zkušenosti, že všechno, co existuje, musí mít nějaký počátek, musí někde vzniknout. A když někdo něco vytvoří, tak musí přece nejprve vzniknout on sám. Bylo těžké na tuto velmi pravdivou dětskou logiku cokoliv odpovědět. Děti se opravdu snažily najít pro Boha nějaké konkrétní místo a okolnost, kde by měl svůj začátek. Představit si Boha, který je věčný, je pro dětskou mysl velmi složité. Když jsem ale viděla ty překvapené, možná i zaskočené výrazy dětí, napadlo mě...

Možná není potřeba snažit se vysvětlovat nevysvětlitelné. Možná někdy stačí nechat děti aspoň chvíli stát v úžasu nad takovým tajemstvím. V tomto případě nad tím, že Bůh se nenarodil, ale je tu od věčnosti.

A tak si myslím, že by to prospělo i nám dospělým. Méně se snažit věci za každou cenu pochopit, ale stát více před Bohem a žasnout. Žasnout nad tím, že Bůh existoval dříve než všechno ostatní. Že nemá začátek ani konec. A že tentýž věčný Bůh zná současně také mě. A to zcela osobně a ve zcela konkrétním čase a prostoru.

V knize Kazatel čteme: „*Všechno činí vhodně ve svůj čas... i zvěst jim vložil do srdce, přece však nemohou proniknout dílo, které dělá Bůh od začátku do konce.*“ Kaz 3,11

Člověk žije v čase, a přesto v sobě nese touhu po věčnosti. Touží po lásce, která nepomíjí a po smyslu, který přesahuje hranice jeho života. Možná právě tato touha je jedním z míst, kde se naše srdce nejvíce otevírá Bohu.

A tak si nemusíme vyčítat, že všemu nerozumíme. Nemusíme proniknout všechna Boží tajemství, abychom mohli Bohu důvěřovat a nechat se Jím milovat. Vždyť právě tento věčný Bůh vstupuje do našeho času, přichází k nám v každodenních chvílích a oslovuje nás uprostřed našeho obyčejného života.

Možná tedy můžeme sobě i dětem jednoduše přiznat: Nerozumíme všemu a nemůžeme všechno pochopit. Ale můžeme si být jisti, že nás Bůh miluje a že jeho láska přesahuje čas i všechna tajemství, která nám zůstávají skrytá.

• Markéta Pikhartová

Farní den – přijetí mezi katechumeny

V neděli 20. září proběhl v kostele sv. Bartoloměje Farní den : setkání pardubických věřících na jedné společné mši svaté a následně oběd a posezení na farní zahradě. Pro děti byla připravena hra v parku, zájemci mohli nakouknout do známých i méně známých míst fary, seznámit se se záměrem její postupné rekonstrukce, poslechnout si o mikulovických varhanách a v neposlední řadě si dát oběd či něco dobrého s kávou i bez ní.

Především to byla příležitost k setkání, povídání a poznání se zase o kousek více s lidmi, které v pardubických kostelích potkáváme. Připomněli jsme si také první výročí posvěcení nového oltáře a neuvěřitelných 25 let působení otce Josefa v naší farnosti. Začali jsme pro někoho možná docela běžnou mší svatou, jako jsme jich už zažili desítky, stovky. Pravda, bylo to o něco delší. A kostel byl plný do posledního místečka. Na později příchozí už zřejmě nezbyly jejich obvyklé lavice, protože kromě stálíc od sv. Bartoloměje zaplnili kostel i věřící, kteří běžně chodí na desátou do klášterního, jezdí do Mikulovic či Třebosic, sem tam se objevily i známé tváře od "Salíků". Vpředu zástup ministrantů a jáhnů, čtyři kněží – ano, opravdu čtyři, protože otce Josefa, Jendu a Nýma doplnil ještě salesián Jirka. Na kůru schola, varhaník, houslistka. Lidé seděli i na přidaných židlích, někdo postával vzadu či po stranách.

A do toho jsme pod kůrem stáli my – pět žadatelů o přijetí do katechumenátu se svými ručiteli. Raději se nedívat kolem sebe a pořád si opakovat své připravené odpovědi na dvě otázky, které nám za chvíli Ným položí. Anebo jinak – stojím tu na začátku své cesty za Kristem. Tedy jak se to vezme, už jsme spolu něco ušli, říkám si. Tady jsi mě chtěl mít? Tudy mě posíláš? Pak ti děkuji a provázej mě dál, modlím se v duchu. Podívám se na svou ručitelku Martinku a na ostatní katechumeny, které dobře znám. Bude to rok, co jsme se poprvé viděli v Kurzu Alfa, prožili spolu deset čím dál úžasnějších setkání a jeden ohromně obohacující víkend ve Slavonově. V zimě a na jaře jsme se nadále potkávali a s každým setkáním nabývali dojmu, že to nemůže být náhoda, jak jsme se k sobě dostali.

Každý náš příběh je tak jiný, a přesto tu teď vedle sebe stojíme a máme radost jeden z druhého a z toho, že tuto chvíli můžeme prožívat právě spolu.

Podívám se vzhůru a je to jeden z těch okamžiků, které mi v paměti utkví. Přes zábradlí kůru se nahýbají zvědavé, rozesmáté tváře a se zaujetím sledují, kdo že to dole stojí. Ty radostné pohledy, zvědavost a nadšení, které z nich vyzařovalo, si i teď při psaní tohoto článku vybavuji docela přesně. Jako by se mi ukazovalo, že tady se není čeho obávat. Že je to příležitost se radovat a zvědavě očekávat, co přijde – během této slavnostní bohoslužby i v dalších dnech a měsících.

Byla to pro mě jedna z těch mší, které si budu a chci pamatovat.

Ukládám si ji do šuplíčku ke své první velikonoční vigílii, svatebnímu obřadu, křtům dětí a slavoňovské mši během víkendu s Alfou. Děkuji za vaše modlitby, úsměvy na tvářích, drobná pokynutí i hlubší vyjádření podpory, když jsme si spolu po mši nebo na zahradě mohli promluvit.

Nebylo úplně jednoduché vystoupit a před celým kostelem pronést, proč přicházím. Byl to nejen pro mě svým způsobem coming-out, první veřejné prohlášení, že jsem dosud v tomto společenství byla jakýmsi, za svou rodinu dobře schovaným, nepokřtěným vetřelcem. Ale díky vám, díky celému společenství jsem poté necítila ostych ani stud, naopak: připadám si stále nabitá a plná očekávání.

Cítím obrovskou vděčnost a děkuji za ni Bohu, ale i vám všem, kteří mě na této cestě provázíte. S veškerou pokorou doufám, že v březnu si do šuplíčku přidám další krásný duchovní zážitek z přijetí křtu.

• *Jaroslava Vondrovicová*

Farní pouť za sv. Františkem

Program této pouti byl podrobně popsán ve Zpravodaji č. 5/26. Před odjezdem jsme s díky uvítali o. Jendu Uhlíře, který nám přišel požehnat (nemohl pro nemoc jet s námi) a poděkoval o. biskupovi Josefu Kajnekovi, který nás doprovázel. Vyjeli jsme podle plánu v 7.30 hodin za krásného slunečného rána do Moravské Třebové. Po cestě jsme se pomodlili radostný růženec. Po krátké prohlídce kláštera jsme v 10 hodin slavili mši sv. s o. biskupem, který měl hezkou, působivou promluvu o sv. Františkovi. V závěru mše jsme získali plnomocné odpustky. Po mši svaté nám bratr Šimon zajímavě vyprávěl o životě v klášteře.

Po společném poledním občerstvení jsme odjeli do Bystrého u Poličky, kde nás za nemocného o. Matrase v kostele sv. Jana Křtitele a Panny Marie Karmelské provázel mladík Tomáš a zaujatě vyprávěl o historii kostela. Dále nás čekalo občerstvení na místní faře – koláče a káva.

Po 15. hodině jsme odjeli do Oldřiše, kde je nově postavená a v červnu 2020 posvěcená kaple sv. Františka. Místní o. farář nám krásně vyprávěl o nápadu a pak realizaci stavby této kaple. Pochopili jsme z vyprávění, že zde „zapůsobil“ sv. František. Poslal ptáčky ke kázání v kostele a pak dva bílé holoubky na práh kaple... Závěrem jsme vzpomněli modlitbou na nemocného o. Jendu. Odjeli jsme po krátkém občerstvení plni krásných duchovních zážitků ... Moc děkujeme o. biskupovi za hezký doprovod a v neposlední řadě paní Pavle Pecnové za organizaci pouti.

• *Eva Jirásková*

Setkání členů Živého růžence

V úterý 13. 10. 2026 jsme se sešli při mši svaté v kostele svatého Bartoloměje. Mše svatá byla sloužena za všechny členy živého růžence, kterých se sešlo kolem 70. Mši svatou celebroidl otec Jan Uhlíř, při které mimo jiné zmínil, že měsíc říjen je spjat s modlitbou růžence, a že si ani neuvědomil, že třináctý říjen je vlastně i posledním dnem zjevení Panny Marie ve Fatimě. Živý růženec již funguje 200 let a v Pardubicích má v nynější době 21 růží. Při mši bylo vzpomenuo na všechny, kteří se v minulosti zapojovali a zapojují do modlitby s nadějí, že se připojí i další ctitelé svatého růžence a z mladých poupátek vykvétou nádherné květiny. Pár růžiček již mezi námi bylo...

Po mši svaté bylo poděkováno paní Boženě Dařbujanové a paní Olině Kylarové, které se s láskou a obětavostí staraly o organizaci a hlavní vedení nyní předávají paní Ireně Okurkové. Ta každé z nich poděkovala a předala jim rudou růži. Změna nastala také v tom, že každá růže růžence bude mít svého vedoucího, jenž bude „k ruce“ paní Okurkové, aby na vedení nezůstávala sama a měla k sobě důležitou pomoc a oporu.

• Tomášková Jana

Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově

Ve dnech 13. až 16. září proběhla duchovní obnova seniorů, která se v posledních letech koná vždy v září v prostorách poutního domu Schönstattskeho hnutí ve Slavoňově u Nového Města nad Metují. Jako každoročně vedl obnovu P. Jan Uhlíř; organizace se ujala Helena Strouhalová za vydatné pomoci manželů Pavlíčkových. Akce se koná v blízkosti mariánského poutního místa Rokole, kde sídlí Schönstattske sestry. Stejně jako v minulých letech setkání v sobě zahrnovalo odpočinek v krásné přírodě Orlických hor i podněty získané při duchovním programu (mše svaté, adorace, modlitby chval, křížová cesta).

V neděli večer po příjezdu jsme se představili a sdíleli, co očekáváme a co hezkého jsme s Pánem Bohem v poslední době prožili.

V pondělí jsme vyslechli přednášku na motivy textů z Písma s prostorem pro kontemplaci v zahradě poutního domu a v okolí. Po obědě jsme jeli do Rokole, kde jsme se pomodlili křížovou cestu v překrásném prostředí zalesněného kopce. V kapličky Betlém jsme měli mši svatou a večer adoraci. Rokole je jen 3 km vzdálená od Slavoňova, takže jsme mohli cesty mezi místem ubytování a kapličkou absolvovat i pěšky, silničkou mezi poli a lesíky.

V úterý (na svátek Panny Marie Bolestné) jsme navštívili poutní místo zasvěcené Panně Marii Radostné v Malých Svatoňovicích. Setkali jsme se tam s P. Hojným. Po mši svaté nás s velkou ochotou provedl po kostele a zajímavě vyprávěl o jeho historii. Večer byl pak věnován společné zábavě a kvízu, který skvěle připravili manželé Pavlíčkovi.

Ve středu před odjezdem jsme ještě stihli zajít do kostela ve Slavoňově a poslechnout si vyprávění P. Hronka o historii a zajímavostech tohoto starobylého kostelíka.

Velký dík patří všem, kteří nám toto setkání umožnili, zvláště otci Jendovi. Skvělé zázemí nám připravili Helena Strouhalová a manželé Pavlíčkovi. Organizace byla bezchybná, prostředí společenské místnosti (a zároveň jídelny) krásně upravené, atmosféra skvělá :). Tak moc děkujeme a příště na shledanou!

Pouť na Chlumeck u Luže

Druhou sobotu v září jsme stejně jako v loňském roce putovali na Chlumeck u Luže světit nový školní rok pod ochranu Panny Marie. Velmi nás těší čtyři možnosti putování (pěšky delší i kratší trasou, na kole či autobusem), protože si vybere opravdu každý a na společné mši svaté se sejdem v pestrém společenství, od nejmenších po seniory.

Letos jsme se věnovali jménu Panny Marie, ale také našim jménům. Co znamenají? Máme je rádi? Jak chceme, aby nás druzí oslovovali? Jak nás oslovuje Bůh a k čemu nás volá? Šla jsem letos pěšky, takže jsem si dala trochu „do těla“, ale duševní a duchovní obcerstvení bylo v zářijovém shonu moc fajn.

• Maruška Benáková

Svatováclavský den u Dona Boska na svatého Františka

V pardubickém salesiánském centru proběhl v neděli 4. 10. Svatojáclavský den, který se díky posunu termínu nečekaně propojil se svátkem sv. Františka, patrona ekologů. Hlavním bodem programu bylo dokončení náhradní výsadby sedmi stromů v parčíku před kostelem a podél hřiště.

Oslava začala mší svatou, které se účastnil i jeden z prvních polistopadových pardubických salesiánů, Jiří Svoboda. Během netradičních přímluv psali účastníci své prosby na papírky, jež se vyspávaly ke kořenům vysazovaných stromů. Po bohoslužbě následovalo slavnostní sázení okrasné jabloně a lípy provázené modlitbou a žehnáním.

Odpolední volejbalové a fotbalové utkání spolu s přednáškou o salesiánských misích v Bulharsku zakončily tento požehnaný den. Děkujeme všem, kteří přišli oslavit patrona našeho kostela, sv. Václava. Těšíme se opět za rok, v neděli 3. 10. 2027. Velký dík patří také všem, kteří se zapojili do přípravy celé výsadby nových stromů. Ta nám přinesla mnoho nových výzev, přece jen nejsme františkáni, ale salesiáni :-). S Boží a vaší pomocí se však vše vydařilo.

Z žehnací modlitby:

Pane Bože, stvořiteli nebe i země, děkujeme Ti za dar přírody, za stromy, rostliny a vše živé, co nám svěruješ do péče. Dnes sázíme tyto stromy: jeřáb, jabloň, hloh, habr, dub, lípu a javor. Prosíme, dej jim růst, sílu a dlouhý život, aby byly požehnáním pro krajinu, útočištěm pro ptáky a hmyz, stínem pro člověka a znamením naděje pro budoucí generace. Na přímluvu svatého Františka z Assisi nás uč vnímat přírodu nikoli jako majetek, ale jako dar Tvé lásky. Ať umíme s vděčností přijímat její plody, s moudrostí využívat její bohatství a s pokorou chránit její krásu. Dej, aby nám tyto stromy připomínaly, že vše živé pochází z Tvé ruky, že jsme součástí jednoho stvoření, a že každý dobrý skutek zasetý dnes může přinášet užitek ještě dlouho po nás.

• *Salesiáni*

Prosba CDB o hlasování v programu Nadace PPF Open Call

Minulý víkend jsme odstartovali první běh Kurzů přípravy na život. Do obou běhů se přihlásilo celkem 24 odvážných mladých dospělých. Z dětských domovů, výchovných ústavů, z domů na půli cesty i z pěstounské péče. Někteří k nám jezdí až z Janštejna, Velkého Meziříčí, Moravské Třebové apod. Prosíme, podpořte je svou modlitbou, ať jsou jim Kurzy co nejvíce k užitku jak prakticky, tak vztahově.

Taky bychom vás rádi požádali o podporu v hlasování programu Nadace PPF Open Call – běží od 19. 10. do 30. 11. Týká se pouze zaměstnanců skupiny PPF (která je však opravdu široká). Patříte-li mezi ně, budeme moc vděční za váš hlas. Hlasování probíhá v rámci interní firemní sítě.

• *za tým Centra Don Bosco Maruška Benáková*

Jak pokračuje práce na farní kronice

V nedaleké minulosti jsem ve farním Zpravodaji informovala, že je snaha oživit farní kroniku. Její znovuoživení je však proces velice náročný. Pravidelné vedení farní kroniky nemůže začít, dokud nebude doplněno období, ve kterém nebyla kronika vůbec nebo jen mizivě vedena.

Období, které je třeba zpracovat nebo alespoň doplnit je od r. 1960 až do současnosti.

Celé toto období bylo nutné rozdělit do třech časových úseků:

1. období od r. 1960 do roku 1989

2. období od r. 1989 do roku 1999

3. období od r. 1999 do současnosti

Doplnění informací o životě ve farnosti v prvním období je to nejpracnější. Snažíme se čerpat z informací od doposud žijících farníků, kteří se v této nelehké době na životě ve farnosti aktivně podíleli. Mezi nimi jsou mnozí, kteří v současnosti z důvodu změny bydliště již ve farnosti nejsou. Podařilo se oslovit mnoho z této doby výrazných osobností. Všichni velice ochotně zpracovali svoje vzpomínky písemnou formou, která se stala cenným podkladem pro kroniku. Tyto písemné zdroje jsou ještě konzultovány s ostatními pamětníky, aby byla umocněna jejich autenticita.

Podobně se pracuje s druhým časovým obdobím, kdy jsou již dostupným podkladem také různé články z tisku, rovněž osobní svědectví jednotlivých farníků, z oblasti ekumenismu podklady z ostatních církví a jiná svědectví. Je to období, kdy se velice rychle rodí nové aktivity, vzniká charita, znovu ožívá čilou prací katolický oddíl Skauta, svoji činnost začínají rozvíjet doposud aktivně fungující živá společenství – např. Seniorklub, Živý růženec atd. Navazuje se přátelství s farností sv. Konráda v Augsburgu, ve farnosti je vybudován obchod Bartholomeum s církevní literaturou a devocionáliemi, vrací se a začíná působit komunita salesiánů atd. Farnost se zapojuje i do společenského dění města (přítomnost na Dnech chleba aj.). Velice živě se rozvíjí ekumenismus. Uvedené příklady jsou zatím vybrány „namátkou“.

Farní Zpravodaje – nejbohatší podklad pro farní kroniku – jsou obrovským zdrojem faktických informací všeho druhu o životě ve farnosti ve třetím zpracovávaném období. Zde je také třeba ocenit již velikou skupinu oslovených dobrovolníků, kteří pročetli všechna čísla Zpravodajů (přes 200 ks) a vytypovali události, které budou zapsány do kroniky. Jim patří obrovský dík! Všichni oslovení se stanoveného úkolu velice ochotně zhostili, zatím však nebylo možno jim z časových důvodů osobně poděkovat.

Všem, kteří jakýmkoliv způsobem do dnešního dne pomohli s pracemi na farní kronice patří velký dík! Pomohli jste a stále ještě pomáháte velkému dílu. Protože není možné obsáhnout všechno, co se událo, dovoluji si vyzvat další farníky, kteří by mohli do kroniky přispět nějakou autentickou vzpomínkou na život ve farnosti, aby tak učinili do 20. 11. 2026. Po tomto termínu budou všechny shromážděné materiály dle obsahu vyhodnoceny, chronologicky seřazeny. Jedná se o úseky z oblasti společenského, kulturního, duchovního života farnosti a ostatní – dle uvážení.

Rádi uvítáme, je-li ve farnosti specialista (odborník) na vedení kronik nebo pokud má někdo podobné zkušenosti. Všechny nové náměty a připomínky, prosím, zašlete na e-mail anna.hofericova@seznam.cz nebo v papírové formě předejte do farní kanceláře. Ještě jednou velký dík všem, kteří s farní kronikou pomáháte.

Svatováclavský koncert a sbírka na záchranu mikulovických varhan

Dne 20. září 2026 pan Václav Uhlíř překrásně rozezněl mikulovické varhany navzdory jejich současnému, ne zcela funkčnímu stavu. Hrou na virginal i slovem ho doprovodil jeho syn Václav Metoděj Uhlíř. Koncert byl nádherným hudebním zážitkem a krásným oficiálním zahájením adopce varhanních píšťal.

S vděčností můžeme sdělit, že ke dni psaní článku je adoptováno 35 píšťal z celkových 729 a vybralo se přes 136 tis. Kč. Společně s dotací od Pardubického kraje se doposud podařilo shromáždit krásných 386 780 Kč. Před námi je však stále dlouhá cesta. Celkové plánované náklady na restaurátorskou obnovu varhan jsou ve výši 3 628 548 Kč, a proto má každý dar i nadále obrovský význam. Každá adopce nebo dar pomáhají vdechnout tomuto nástroji nový život. Budeme rádi i za firemní dárce. Poskytnuté dary lze uplatnit v daňovém přiznání právnických i fyzických osob.

Všem dárčům a patronům adoptovaných píšťal nesmírně děkujeme!

• *Kateřina Němcová*

Adoptujte píšťalu nebo přispějte darem.

Naskenujte QR kód a vyberte si způsob podpory.

varhanymikulovice.farnost-pardubice.cz

Transparentní účet: 131-4431420267/0100

Pozvání na koncerty

Sbor **CANTUS AMICI PARDUBICE** vás zve na **PODZIMNÍ KONCERT**, který se bude konat v kostele sv. Bartoloměje v sobotu 7. listopadu od 17:00.

Karla Pešková

Tři tváře odcházení: příběh paní Heleny

Paní Helena měla možnost srovnat to, o čem většina z nás raději ani nepřemýšlí. Na konci života doprovázela své tři nejbližší – tatínka, maminku a nakonec manžela, s nímž prožila 54 let. Její vyprávění je syrovým, ale mimořádně hlubokým svědectvím o tom, jak propastný rozdíl je mezi umíráním v zařízení a důstojným odchodem v náruči domova.

Srovnání péče na konci života

Když onemocněl tatínek paní Heleny, všechno nabralo rychlý spád. Náhlá diagnóza rakoviny plic a verdikt, že zdravotní stav se už nezlepší. *„Jezdili jsme s ním v létě v šílených vedrech do nemocnice. Nejdříve jednou týdně, pak dvakrát, třikrát... Pak si ho tam už hospitalizovali a za necelý týden zemřel. Tam ta péče byla hodně neosobní. Byl to člověk v konečném stádiu a podle toho tak k němu i přistupovali,“* vzpomíná.

Ještě mrazivější zkušenost přišla s maminkou. Po mrtvici a pobytu v nemocnici musela být narychlo přeložena kvůli výmalbě a snižování kapacit. Sestra sehnala místo v LDN, jenže tam se otevřely dveře do skutečného pekla.

„Ta LDNka byla snad ještě horší než nemocnice. Tam byli tři lidi na jednom pokoji. Jeden nařikal bolestí, druhý zase nahlas hulákal. Pro všechny tam byla jen jedna sestra. Vždycky jsem tam odsud přijela úplně psychicky vyčerpaná. Říkala jsem si, že bych tohle nechtěla zažít ani za nic. U maminky jsem se už fakt modlila, aby odešla, protože pro ni to ke konci bylo opravdu peklo.“

Já jsem mu tohle nemohla říct

Když v roce 2024 těžce onemocněl i její manžel, muž, se kterým chodila od svých sedmnácti let, a který za ní kdysi v mrazech jezdíval na mopedu, scéna se opakovala. Po týdnech nejasností a chřadnutí přišla v nemocnici zdrcující zpráva: rakovina plic ve 4. stádiu s metastázami.

A tehdy přišla nabídka lékařky: kamenný hospic nebo odchod domů.

„Řekněte si člověku, který se právě dozvěděl, že mu zbývá pár dní života, že ho někam odvezete a tam bude jako zavřený a umře tam. Já jsem mu tohle nemohla říct. Nemohla jsem mu říct: ‚Odvezu tě do hospice a tam si umři.‘“

Paní Helena neváhala. Během dvou dnů se syny předělali celý byt. A do života jim vstoupil Domácí hospic Andělů strážných.

Smích, pedikúra i ovladač v ruce

Péče o statného, 185 centimetrů vysokého muže byla fyzická i psychická zátěž.

Paní Helena vzpomíná, jak byla „ruce samá modřina“ a nevyspalá.

Obzvlášť náročné bylo přijmout to, že nemocný člověk často ztrácí odhad a vzdoruje těm, kteří mu pomáhají nejvíce.

„Staráte se o člověka, který byl celý život spíše oporou vám. On prostě do konce života nedokázal překousnout to, že by byl na někom závislý. Prostě mužské ego,“ popisuje.

Přesto se díky sestřičkám z domácího hospicu dařilo do těžkých dnů vnášet neuvěřitelnou lidskost, vtip i nadhled:

„Na něj platila sestra Zuzka. Vždycky když přijela, manžel říkal ze srandy: Ježíši, Maria, už je tady zas!“ směje se. *„No a toho Lukáše, toho taky měl rád. Tím, že byl chlap, na něj dal. Jeho poslouchal. Časem už si manžel na všechny zvyknul, a dokonce se těšil, až zase sestřičky a pečovatelky přijedou. Holky ho vždycky vykouपालy, udělaly mu pedikúru, namazali ho, masírovaly mu nohy a on vrátil blahem.“*

Televizní ovladač

Manžel až do posledních chvil žil ve svém světě – sháněl doklady k pneumatikám ze své práce v pneuservisu, odbíhal myšlenkami a televizní ovladač nedal z ruky.

„Furt sháněl doklady k pneumatikám, že jede do Lanškrouna a kde má papíry, že jsem mu je někde schovala. Myslel si, že je v práci. Pořád jsem mu musela do ruky dávat nějaké papíry. A v noci vždycky začal vyvádět. Pak už jsem mu natvrdo musela zhasnout a říkám mu: ‚A teď spi, ráno to dořešíme.‘ A on za chvíli zase začal lomcovat s tou hrazdičkou od postele a nadával, že mu baba všechno schová. Ovladač od televize nedal z ruky. Nějak se na něj emočně upnul, a dokonce s ním i spal. Teď samozřejmě rozladil televizi a já to nemohla naladit zpátky. Ten nadával, že se chce dívat na hokej! V tom zoufalství se pak tomu člověk už i zasmál.“

Čisté svědomí

Když manžel zemřel, paní Helena v bytě nezůstala opuštěná. Byla u ní sestra Milena, která ji držela nad vodou ve chvíli, kdy už síly dočista došly.

„Sestřička tu se mnou počkala, až přijely děti. Zemřel ve spánku, v klidu a hlavně doma. A já mám čistý svědomí, že jsem se o něj postarala až do úplného konce života, jak jsem slíbila,“ v slzách se odmlčela. *„54 roků jsme spolu byli.“*

Vzkaz pro ostatní: Nebýt hrdina

Zkušenost paní Heleny ukazuje, jak obrovský předsudek v české společnosti panuje kolem hospicové péče. Mnoho lidí netuší, že mobilní hospic existuje, případně se obávají, že péči doma nezvládnou.

„V první chvíli, když se člověk dostane do téhle situace, si myslí, že to zvládne sám. Ale ty síly hrozně rychle ubývají. Myslela jsem si, že budu sestřičky otravovat... Takže jsem si ze začátku také nedokázala říct o pomoc. Takže nebýt hrdina a nechat si pomoci. Myslím si, že spousta lidí, co si tohle prožije, tak se ty smrti bojí alespoň o trochu míň.“

Její poselství rodinám, které se ocitnou na prahu podobně těžké životní zkoušky, je zřejmé a hluboce pravdivé.

Adopce naruby 2026: Děti v Indii opět dostanou důvěru

Diecézní charita Hradec Králové spustila přihlašování do dalšího ročníku projektu Adopce naruby, který pomáhá dětem z chudých indických rodin získat vzdělání a lepší vyhlídky do budoucna. Již třetí rok po sobě si indické děti budou vybírat své dárce podle fotografií. Vznikne tak jedinečné spojení s lidmi, kteří podpoří jejich studium. Zájemci se mohou přihlásit do konce října na webu www.adopce.hk.caritas.cz. „Projekt Adopce naruby v sobě skrývá napětí i obrovskou radost. Výjimečným okamžikem je chvíle, kdy si dítě vybere svého dárce,“ přibližuje ředitelka Diecézní charity Hradec Králové Anna Maclová. „Viděla jsem, jak drobná indická holčička kráčela ruku v ruce s maminkou ke šňůře, na které visely fotografie budoucích dárců. Pečlivě si je prohlížela a pak k jedné z nich natáhla ruce. Když ji otočila na kameru, vyhrkly mi do očí slzy. Do života naší rodiny právě vstoupila malá Ivy,“ vzpomíná Anna Maclová, jak se sama zapojila. Zkuste to také a dejte dětem v nouzi příležitost rozhodnout o své budoucnosti.

• Mgr. Vojtěch Homolka

Škola Noc

NOE pro předškoláky

23. září se v areálu ZŠ NOE uskutečnila již tradiční akce – Den předškoláka. Celé dopoledne bylo věnováno dětem předškolního věku z okolních mateřských škol. Bylo připraveno 10 stanovišť, na kterých si děti procvičovaly dovednosti nutné pro vstup do 1. třídy. Hravou formou jsme se zaměřili na zrakové a sluchové vnímání, matematické představy, jemnou a hrubou motoriku, řečové a sociální dovednosti. Na Den předškoláka přišlo 200 dětí a velké díky patří zejména žákům 5.A, kteří se dětem celé dopoledne trpělivě věnovali.

• Petra Bajerová

Rozhovor

Rozhovor s paní Helenou Kosovou

Některé lidi moc nevidíte či neslyšíte, ale je za nimi mnoho dobrého díla. Jedním z nich je Ing. Helena Kosová, která se už tři desetiletí stará o opravy památek ve farnosti.

Heleno, pocházíš z Vysočiny, krásného i “zbožného” kraje. Jaké události, lidi či slova z tohoto období formovaly Tvoji víru?

Narodila jsem se v Litomyšli, vyrůstala jsem a prožila krásné dětství v Proseči v milující rodině s mladší sestrou a o hodně později ještě s bratrem. Místní pan farář Čechal byl svatý člověk, který mě provázel celé moje dětství a později křtil všechny moje i sestřiny děti.

Hlavně vzpomínám na jeho krásné májové pobožnosti, jeho laskavost, vstřícnost a pochopení. A pokud se ptáš na moji víru, tak moje dětská víra získala nový rozměr v době biřmování u sv. Ignáce v Praze na vysoké. Později starosti pracovní, existenční i s dětmi vytlačily potřebu žít s Pánem a změna nastala až s mým zaměstnáním ve farnosti. Víra se opět stala nedílnou součástí mého života. Bohu díky.

Ve farnosti se léta staráš o opravy. Jak ses k této službě dostala?

V roce 1994 za P. Karla Moravce farnost hledala stavebního technika a já jsem odcházela z projekce, která se rušila, tak jsem se přihlásila a dělám to už přes třicet let.

Na jaké rekonstrukce či úpravy ráda vzpomínáš?

Jaké zajímavé lidi jsi při tom poznala?

Asi nejzajímavější byla oprava sv. Bartoloměje v letech 1994-97, kdy byl kostel úplně vystěhován, v presbytáři byly odhaleny hrobky a prováděl se archeologický průzkum. Potom následovala kompletní rekonstrukce. Bylo zajímavé sledovat restaurátory nástěnných maleb, kamenných prvků a další profese, jak se interiér kostela proměňuje a zkrášluje. Při této práci jsem se setkala se špičkovými restaurátory, řemeslníky i projektanty a z poslední doby bylo pro mě velkým zážitkem vidět při práci na novém oltáři pana arch. Josefa Pleskota.

Přibliž nám, prosím, stavební práce, které probíhají v letošním roce v naší farnosti?

Letos je to opět obnova vnějšího pláště kostela sv. Bartoloměje, která byla zahájena už v roce 2024 opravou západního štítu lodi i předsíně a restaurováním kamenných prvků na štítu předsíně. V roce 2025 byla opravena omítka spodní části předsíně od západu a restaurováno kamenné ostění. V letošním roce se pokračuje opravou omítaných částí severní fasády a příští rok bychom podle finančních možností rádi pokračovali na jižní straně kostela. Letos jsme ještě museli opravit poškozenou část náhonu, která přiléhá ke kostelu. Dále bude třeba provést opravu dešťové kanalizace, která je poškozená nebo nefunkční. Obnova celé fasády kostela je běh na dlouhou trať.

Často Tě můžeme vidět i ve všední dny na mši sv.

Proč vlastně tak ráda chodíš na mši sv. a co pro Tebe znamená?

Od Hospodina dostáváme mnoho darů, bereme to jako samozřejmost, myslím, že setkat se s Pánem, poděkovat a strávit s ním chvíli času, pokud máme tu možnost, se nedá odmítnout.

Na faře Tě můžeme vidět nejen na různých jednáních, ale každé pondělí přicházíš i do společenství Modliteb matek. Jak dlouho se takto setkáváte a co Ti to dává?

Bude to asi 8 let, kdy mě někdo pozval do tohoto krásného společenství. Přicházíme tam s podobnými problémy a starostmi o půl hodiny dříve a probereme aktuální situaci, potom děkujeme Pánu, prosíme o požehnání a svěřujeme své rodiny a děti do Božích rukou. Já tady Pánu svěřuji celou svoji rodinu, manžela, tři děti s partnery, 11 vnoučat a 4 pravnoučata.

S každým kostelem se jistě pojí mnoho příběhů, starostí i stavebních či duchovních radostí. Proto bych se Tě na závěr rád zeptal, který z pardubických kostelů je Ti vlastně nejbližší?

Asi nejbližší je mi sv. Bartoloměj, jednak ho mám nejbliž a ráda zde u nového oltáře prožívám čtvrtetní adorace. Toto ztišení a vnímání Boží blízkosti a lásky je pro mě velkým povzbuzením.

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

KALENDÁŘ AKCÍ | 28. 10. – 8. 11.

st	28.10.	Modlitba za národ (18:30 kostel sv. Bartoloměje)
	29.-30.10.	Podzimní prázdniny
pá	30.10.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitba růžence – vedou jáhni a akolyté (17:30 kostel sv. Bartoloměje)
		Úklid kostela – skupina paní H. Strouhalové (18:45 kostel sv. Bartoloměje)
ne	1.11.	Slavnost Všech svatých
		Farní kavárna (10:00 farní sál)
		Dušíčkové pobožnosti na hřbitovech
po	2.11.	Vzpomínka na všechny zemřelé (16:30 Dušíčková pobožnost na hlavním hřbitově)
st	4.11.	Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	5.11.	Svátost smíření (08:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	6.11.	Úklid kostela – skupina paní I. Maryškové (8:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	7.11.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Duchovní obnova "Sestra Eliška ve stopách sv. Františka" (9:00 - Salesiánské centrum Pardubice)
		Koncert sboru Cantus amici (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Koncert sborů Continuo Pardubice a Chorus Ostrava (17:00 Salesiánské centrum Pardubice)
	6.-8.11.	Alfa víkend ve Slavoňově
ne	8.11.	Dušíčková pobožnost (Třebosice – po mši svaté v 8:00)

KALENDÁŘ AKCÍ | 9. 11. – 6. 12.

po	9.11.	Modlitební večer s adorací (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	11.11.	Setkání seniorů (14:30 farní sál)
čt	12.11.	Pastorační rada farnosti (19:00 farní sál)
ne	15.11.	Diecézní sbírka: Na pomoc pronásledovaným křesťanům
		Udílení svátosti nemocných – při všech bohoslužbách
út	17.11.	Státní svátek – není polední mše svatá
	18.-19.11	Charita – Výroba tradičních adventních věnců (Kulturní dům Dukla)
so	21.11.	Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	22.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – konec církevního roku
út	24.11.	ČKA – Přednáška Zdeňka Jančaříka (18:30 Škola Svitání)
st	25.11.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 7
čt	27.11.	Úklid kostela – skupina paní H. Strouhalové (18:45 kostel sv. Bartoloměje)
	27.-29.11.	Nádech – zážitkový víkend pro děcka z druhého stupně
so	28.11.	Večeřadlo Panny Marie (7:30 kostel sv. Jana Křtitele)
		Adventní duchovní obnova (9:00 kostel sv. Václava u Salesiánů)
		Koncert Komorní filharmonie Pardubice (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	29.11.	1. neděle adventní – začátek církevního roku (Cyklus B)
po	30.11.	Začínají večerní mše svaté v kostele sv. Jana Křtitele ve všední dny (po, út a pá)
čt	3.12.	Svátost smíření (08:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	4.12.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	5.12.	Roráty (7:00 kostel Zvěstování Panny Marie)
		Koncert Komorní filharmonie Pardubice (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	6.12.	Adventní koncert Scholy od sv. Václava (17:00 Salesiáni)

www.farnost-pardubice.cz

facebook.com/Pardubickafarnost | instagram.com/Pardubicefarnost